

slagsstillerne, at deres argumentation *imod* en økologisk omlægning går på, at så vil verden dø af sult. Nu går man så ind og siger, at man godt kan dyrke en masse energi på de arealer.

Jeg vil benytte anledningen til at understrege dette ved at citere fra en pressemeddelelse af 17. marts 1995 fra organisationen Noah. Heri hedder det om forslaget:

»Forslaget vil hverken gavne miljøet, beskæftigelsen eller trafikikkerheden. Det må ses som en form for »indirekte bistandshjælp« til landbruget.

For at gøre rapsolien egnet som drivmiddel skal den agrokemiske industri og landbruget først investere, hvad der svarer til 60 pct. af energien i 1 l rapsolie. Biobrændsel udnytter kun primærenergien med 3,4 pct. mod benzins og diesels 4,5 pct. Undersøgelser, der er blevet foretaget af den tyske miljøstyrelse, viser, at CO₂-udslippet fra raps og korn ligger på 0,15 kg/km mod benzins og diesels 0,17 kg/km (målt på katalysatorbiler), og at kvælstofdioxidene er 2-3 gange så høje, når det samlede udslip vurderes. Dette skyldes, at hver hektar skal have tilført 1,1 t energienheder i form af kunstgødning og som fossile brændstoffer, der anvendes til produktion af pesticider og kunstgødning. Herved sker der en forøgelse af ozondannelsen i de lavere luftlag, ligesom drivhus-effekten forhøjes.«

Længere nede i udtalelsen hedder det:

»Arealanvendelsen er ligeledes et problem. En bil, der kører på raps, har brug for et dyrkningsareal på ca. 1,2 ha. Med Danmarks 1,7 millioner personbiler svarer det til, at ca. 20.000 km² reserveres udelukkende til denne afgrøde – blot for at opnå en CO₂-reduktion på nogle få procent.«

Efter vores opfattelse er det forslag, der kommer fra VKZ, helt ude af proportioner i forhold til at forsøge at løse problemerne med CO₂-belastningen, idet det kun hjælper en lille bitte smule, når man regner på det. Jeg vil advare imod, at man falder for en tilsyneladende fornuftig løsning på problemerne med benzinfurening, idet en traditionel dyrkning af biobrændsler på brakjorderne bare vil medføre en øget forurening af grundvandet og vore vandløb m.v. Ét problem bliver reduceret, men så vokser et andet.

Den lille forbedring, vi i dag kan se i landbrugets pesticidforbrug, vil blive totalt undergraved, hvis forslagens intentioner slår igennem, og transportsektorens forureningsproblemer hver-

ken kan eller skal løses af landbruget. Transportsektorens miljøproblemer skal først og fremmest klares gennem nedskæringer i privatbilismen og lastbiltrafikken, hvilket kræver en styrkelse af den kollektive trafik og omlægning af godstransport til mere energieffektive transportformer som f.eks. jernbaner og søtransport.

I øvrigt har landbruget utrolige muligheder for og potentiale til selv at bidrage til CO₂-reduktionen ved at omlægge fra intensive stalde til friland og ved omlægning fra konventionel drift til økologisk drift. På den måde ville landbruget kunne bidrage til, både at vi fik en anden fødevarerforsyning og fik kemien ud af vores produktion, og at vi samtidig fik en væsentlig reduktion af CO₂-udslippet, så det ville der være perspektiv i.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg tror, jeg har kommenteret fru Lis Greibes indlæg nogle gange. Om fru Lis Greibe har forstået, hvad jeg har sagt, er jeg ikke sikker på. Jeg fornemmer ligesom, at de samme argumenter kommer tilbage, selv om de er tilbagevist én gang, og det bliver de jo ikke mere rigtige af.

Jeg er selvfølgelig lidt skuffet over den betontænkning – jeg sagde ikke betonsocialisme, jeg sagde betontænkning – som ligger bag afvisningen. Det er altså frygten for fremtiden og udfordringen fra de muligheder, der foreligger, der åbenbart gør sig gældende her. Det må vi så tage til efterretning. Jeg håber dog, at udvalgsarbejdet kan få rettet op på nogle af de misforståelser, som jeg fornemmer at debatten i dag har medført.

Når vi taler om misforståelser, tror jeg nok, at hr. Bent Hindrup Andersen slog alt og alle. Jeg har aldrig talt imod økologisk landbrug. Jeg har i og for sig ikke noget imod det. Hvis det på markedsmæssige vilkår kan lade sig gøre, så for min skyld ingen alarm. Det er ikke dér, jeg ser nogen krig; det er ikke dér, jeg ser noget forkert.

Men jeg kan selvfølgelig blive bekymret, når Noah og andre begynder at regne omvendt på den slags forslag, som jo går direkte ud på at forbedre bymiljøet. Det er man tilsyneladende fuldstændig ligeglad med. Ja, man har en løsning: Ud med bilerne, så er det problem løst! Men så enkelt er det praktiske liv altså ikke, kan jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen.

Der ligger jo heller ikke i forslaget, at der skal ske en total fortrængning af de kendte brændstoffer. Det, vi taler om, er for så vidt et ganske lille input, som kan erstatte blyet og i øvrigt vir-